

[M. C. Jensen.]

Karakter, er Gældsforpligtelser, som er nødvendige for Rejsens Fortsættelse til anden Havn eller til Hjemstedet. Det skulde ikke være Gældsforpligtelser, som er paaført Skibet fra den ene Rejse til den anden ud fra samme Havn, selv om denne Havn ikke er Skibets Hjemsted. Det fremgaar ogsaa af Betænkningen, hvad man her særlig har tænkt paa, og hvad der særlig har givet sig uheldige Udslag, og fra Udvalgets og Ministeriets Side har man ment, at det maatte være tilstrækkeligt overfor de Forhold, der er omtalt i Betænkningen, at Ændringsforslagene indskrænkede sig til at indføje disse Ord: „hvad der er virkelig nødvendigt“. Af Betænkningen vil det ses, at der er et Mindretal, som er betænkelig ved at gaa med til § 70 i den Skikkelse, hvori den er forelagt for det høje Ting, og jeg er anmodet om at sige — naturligvis ikke, at dette Mindretal har Betæneligheder ved at gaa med til det, for det staar i Betænkningen —, men om at bebude, at der muligvis af dette Mindretal og det Parti, hvoraf Mindretallet er valgt, vil blive stillet Ændringsforslag til tredje Behandling. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal — det vil der jo blive Anledning til, for saa vidt der stilles Ændringsforslag til tredje Behandling.

Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa at rette en Trykfejl. Der staar i Lovforslaget „Rederen“; det skal være „Ejeren“.

Ændringsforslag Nr. 4 er en naturlig Følge af, at Loven ikke bliver gennemført saa betids, at den kan træde i Kraft til den Tid, der er anført i Lovforslaget.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Flertallets Vegne anbefale at vedtage Lovforslaget i den ændrede Skikkelse, jeg her har omtalt.

Det til Hovedlovsforslaget knyttede Lovforslag om Ændring i Lov om danske Skibes Registrering kan jeg paa Udvalgets Vegne indstille til Vedtagelse, dog med den Bemærkning, at det er undgaaet vor Opmærksomhed, at § 3 i Lovforslaget selvfølgelig skal tages ud, idet Lovforslaget jo ikke kan blive vedtaget saa tidligt, at Loven kan træde i Kraft den 1. Januar 1929. Jeg antager, at den højtærede Handelsminister vil stille et Ændringsforslag i saa Henseende.

Det samme gælder Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Rettens Pleje. Ogsaa dette Forslag kan jeg paa Udvalgets Vegne anbefale til Vedtagelse med det samme Forbehold, at her maa § 2 gaa ud.

Ogsaa om det sidste Lovforslag, vi har til Behandling, Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Tillæg til Strandingsloven, som ligeledes er en Følge af Ændringerne i Søloven, gælder det, at § 2 maa ændres ved tredje Behandling.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale disse Lovforslag til Vedtagelse.

**Handelsministeren (Stensballe):** Jeg vil gerne takke Udvalget for den Stilling, det har taget til det foreliggende Lovforslag. Som det fremgaar af Betænkningen, har jeg stillet fire Ændringsforslag, som jeg gerne vil anbefale til Vedtagelse.

Et Mindretal fremhæver sin Betænkelighed ved at gennemføre § 70, 5te Stykke, i den foreliggende Skikkelse, idet det hævdes, at det vil gøre de nuværende Flavnereglementer illusoriske. Om dette Forhold vil jeg gerne bemærke, at det rent formelt vil være udelukket at tage Bestemmelsen bort, fordi man derved vil komme ud over Konventionens Grænser, hvilket vil bevirke, at Danmark ikke vil kunne ratificere Konventionen. Af Hensyn til Danmarks Deltagelse i et kommende internationalt Samarbejde maa jeg lægge ikke ringe Vægt paa, at de heromhandlede Konventioner ratificeres. Heller ikke fra et rent praktisk Synspunkt kan jeg se, at der er nogen Betænkelighed for det offentlige ved den paa-gældende Bestemmelse — jeg vil endog mene, at den vil være fordelagtig. Jeg har overfor Udvalget oplyst, hvorledes Forholdet er efter Tillæget til Strandingsloven af 30. April 1909 §§ 6—8, at det er Marineministeriet, som drager Omsorg for, at et Vrag, der ligger som Hindring for Skibsfarten, fjernes, og Sikkerhed for Omkostningerne herved haves kun i Vraget med Tilbehør, eventuelt i Ladningen. Dette vil sige, at der i de allerfleste Tilfælde intet bliver til Dækning af det offentliges Udgifter. Disse Regler er i Overensstemmelse med den gældende Sølovs § 8, hvorefter Rederen normalt kun hæfter med Skib og eventuelt med Fragt. Ved de nye Bestemmelser, navnlig § 70, Stykke 5, sammenholdt med § 73 og den nye Affattelse af § 7 i Tillæget til Strandingsloven, ændres Forholdet derhen, at Rederen skal hæfte med Værdien af Skibet ved Rejsens Slutning, d. v. s. Vragets Værdi, plus 10 pCt. af Skibets Værdi ved Rejsens Begyndelse plus Erstatning og Havaribidrag for Skade paa Skibet, der er opstaaet efter Rejsens Begyndelse og ikke udbedret, ligesom Ejeren af Ladningen hæfter med denne. Det vil heraf ses, at det offentliges Stilling er ble-